

Publicerad 2010-01-03 13:50 av Nioma Trey

Och plötsligt fattar jag hela grejen med Mr Darcy

Och så rätar jag på ryggen och ser rakt in i din dömande blick.

Eller nej, det gör jag naturligtvis inte.

Jag sitter hukad med bicken stadigt fäst i luftrummet strax nedanför ditt vänstra öra.

- Och Josefin har blivit stor och skaffat pojkvän, säger jag.

Och

- Jassåminsann, säger du. Är han ekonomiskt oberoende?

- Nej, säger jag.

- Har han jobb?

- Nej, säger jag. Men han söker. Han jobbade på Statoil förut. Han håller på med karate.

- Gillar hon karate? säger du.

- Nej. Men hon verkar ju gilla honom så... Fast vad vet jag..?

Och så blir det tyst en stund.

- Hon är ju färdigutbildad nu, försöker jag. Har fått jobb i stan.

- Där ser man!

- Jag frågade om hon skulle flytta ihop med Jonas, han heter så, men...

- Då är hon ju fast sen. För hela livet. Jobb... och då är de ju i princip gifta.

- ... men hon trodde inte de var där än.

- Nej, då sitter hon ju där sen. Då blir ju barn nästa steg. Hon kommer ju aldrig att träffa nån annan kille.

- Nej, säger jag, medan blicken vacklar ner till din axel. Då träffar hon ingen annan kille.

~~- Trist, säger du. Hon som skulle kunna få vem hon vill.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nioma Trey med Poeter.se id #4474 innehar upphovsrätten